

opinio@diaridelbaixpenedes.cat LA PLURALITAT ÉS LA CLAU DE LES PÀGINES D'OPINIÓ DEL DIARI

opinió

“ El passotisme va creixent a la nostra societat contemporània ”

► Pàg. 6

MIQUEL CASELLAS. El Vendrell

► Editorial

Conviure sempre amb el mosquit tigre

Amb el mosquit tigre haurem de conviure la resta de les nostres vides. Allò que fa un any era una amenaça nova i va fer que molts, justificadament, prenguessin precaucions, avui en dia ja és un hàbit i amb ell hem de seguir com a tal. Són els efectes de la globalització. El cas del mosquit tigre no és gaire diferent de la grip que ja conviu entre nosaltres: circumstàncies noves que s'instal·len a la nostra vida quotidiana. La gent del Baix Penedès ja sap què és el que cal fer per evitar l'impacte més negatiu del mosquit tigre i, per tant, l'única cosa que cal fer és aplicar quatre normes bàsiques i el sentit comú.

Un altre cas, i aquest afortunadament millor resolt, és el del morrut, que tant mal ha fet a les palmeres de la comarca.

El DIARI ha volgut saber com està el panorama i podem afirmar que, després de la devastació de palmeres baixpenedesenques dels dos últims anys, la plaga afluixa. No hi ha noves víctimes del morrut. Aquesta plaga, a diferència del mosquit tigre, ha estat passatgera, però de greus conseqüències. Ara el que cal és que tothom resti alerta del tema per intentar evitar que el morrut torni a aparèixer a les nostres palmeres. La natura és ben viva i no sempre els seus efectes són positius, però hem d'aprendre a conviure amb les noves circumstàncies.

El feliç concert de l'orgue del Vendrell

El concert de la tarda de diumenge a l'església parroquial de Sant Salvador del Vendrell ha estat motiu de felicitat per a centenars de persones: per als gairebé 800 vendrellencs que van omplir l'església, per als Lax'n Busto i per als cantaires de totes les edats que van participar a l'actuació. Poques vegades un fet cultural ha estat tan popular i tan emotiu per a tanta gent. Per això, d'entrada, cal felicitar els Amics de l'Orgue del Vendrell i aquells que els han ajudat a concebre una gran idea, la del concert. A més, val la pena deixar constància del treball desinteressat de tots els que d'una manera o una altra van participar del concert. Ells també són els artífex de tanta felicitat col·lectiva.

Però el més important de tot és que aquella gran idea, tan ben executada, servirà per ajudar a pagar la restauració de l'orgue del Vendrell. Malgrat tota la informació que s'ha ofert sobre la importància d'aquest instrument, no tothom és conscient de la seva veritable vàlua patrimonial. I és important que consti que molts vendrellencs encara no saben el que tenen a l'església quan els expliquen que l'orgue del Vendrell és un exemplar únic al món. Conèixer el patrimoni d'un poble és també una manera d'aprendre a estimar-lo.

El DIARI DEL BAIX PENEDÈS és un periòdic independent i plural que no ha de compartir necessàriament les opinions de les cartes al director publicades, els articles dels seus col·laboradors o missatges publicitaris, atribuïbles tots únicament a les persones o entitats signants. L'opinió del DIARI s'expressa a través dels seus editorials.

► Jo ho veig així

ANTONI BASSÓ

► Tribuna

MARTA MERCADER. El Vendrell

La pell de gallina

Dimecres 27 de maig a les 20:45. Estic conduint. Vaig direcció a Vilafranca i faig tard. Sento per la ràdio del cotxe com Eto'o marca el primer gol. Ostres, això pinta bé! Arribo. Estic amb amics davant d'una pantalla gegant envoltats de gent. Em poso nerviosa, crido, xisclo. Mentre sopò i espero que s'acabi el partit, marquen el 2-0. Gràcies, Messis! Gràcies, Barça! S'acaba el partit. Crido, salto, boto, canto l'himne del Barça i m'abraço amb tothom. Tinc la pell de gallina.

Dijous 28 de maig a les 18:00. Estic asseguda davant la tele. Arriba el Barça a l'aeroport. Milers de ciutadans envaeixen Barcelona. És nota molta eufòria i alegria tant entre els jugadors del Barça com en la cara dels milers de ciutadans que han sortit al carrer a celebrar els tres títols. M'emocio amb les imatges. Tinc la pell de gallina.

Dissabte 30 de maig a les nou del matí davant del número 22 de la Rambla del Vendrell. Em sumo a la promesa feta per la gent del DIARI. Caminarem des de la Redacció fins al cim del Montmell. Penso que és una bogeria i que no saben com

de lluny està el Montmell. Penso que no estic prou en forma per fer tota la caminada. Comencem la marxa. Caminem, ens cansem, riem, ens perdem i tornem a trobar el camí. Fa molta calor. Un últim esforç. I, finalment, arribem al cim. Tinc la pell de gallina. Gràcies a tots! Ha estat un plaer fer el cim amb tots vosaltres.

Diumenge 31 de maig, 18:00 hores. Entro a l'església. Els Amics de l'Orgue han organitzat un concert que serà memorable. Hi actuen els Lax'n Busto i la coral El

Petit Estel, Cor Joves Veus, Cor Orfeó parroquial, Cor de Veus Blanques, Cor Zóngora i la secció de corda de l'Escola Municipal de Música Pau Casals. La finalitat és la de recaptar diners per recuperar l'orgue del Vendrell. Tota una joia de la nostra vila. Comencen a cantar els més petits, i m'emocio. Tot seguit, hi actuen els Lax'n Busto sots. No tinc paraules. Canten tots junts *La meua terra és el mar i Llençat*. Taral·lejo les cançons. Si pogués pujaria allí dalt a cantar. Acaben l'actuació amb la cançó *Instants*

del Pemi Rovirosa. Em posaria a plorar. Tinc la pell de gallina. Gràcies, Lax'n Busto! Gràcies Amics de l'Orgue! Gràcies a tots els que van fer que aquest concert fos possible. Feu una feina anònima impagable.

Mentre acabo d'escriure aquest article penso que la vida és això. Una suma de petits instants que et van marcant, com diu la cançó dels Lax'n. Aquests queden gravats en els records que tenim perquè ens van oferir petits moments de felicitat. I algun dia tornen i prenen vida.